

Gel de Üşümesin Yakamozlar

– Kazım Gök · 29 Haziran 2021

Bana mirasın
Ekşi nara benziyor
Giderken yüreğime bıraktın bir tane
Eve geldim bin tane

Arkama düşer sandığım
Gelişin görünmez diye
Mantosunu giydirmedim
Üşüttüm tahta pencereleri

Kulağım çınladı topuklarının sesiyle
Her seferinde kapımdan sığmadı
Zebellah yokluğun

Bağdaş kurdu gelmeşişinin kışı
Ümidimin yaz köşesine

Bıyıkları yeni terlemedi
Saçı sakalı ağardı ortada görünmeşişinin

Kim ekliyor bilemedim
Kahve falında çıkan ince uzun yolları birbirine
Sana ulaşmaya çalışan şiirlerimin
Kösele ayakkabıları hep pençeli

Kapımdan gelmedin
Hiç paslanmadı demir yollarım
Duvardaki istasyona
Her gün ayak bastı çorapsız hayalin

Yarın cılk çıkabilir
Geleceğini haber veren civcivler
Dün çıksın yumurtadan
Gel de
Bir papatya açsın

Cik cik deyiřlerinden

Sevda denizimdeki sacın üzerine

Yufka açtı ayazlar

Gel de

Üşümesin yakamozlar